

[Arne Larsen.]

des som ejerlejligheder. Det betragter vi som et beskedent fremskridt. Måske også det, at man gennem boligretterne kan få hånd i hanke med prisdannelsen på ejerlejligheder, kan dæmpe den værste spekulation. Jeg udtaler et fromt ønske herom.

Samtlige borgerlige partiers ordførere har vendt sig mod det af socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag om retten til bytning af lejligheder. Vi har talt meget frem og tilbage i boligudvalget om disse problemer, og man har kunnet spore en vis interesse og forståelse for en løsning af denne opgave, men man henviser ustandselig til, at der foregår forhandlinger mellem ejere og lejere på dette område. Det foregik der også sidste gang, altså for mere end et år siden, da socialistisk folkeparti fremsatte forslag herom. Man er altså ikke kommet længere med forhandlingerne, og jeg tror, at tiden er inde til, at der tages et lovinitiativ. Jeg tror ikke, man længere skal vente på, at disse forhandlinger giver resultat.

Det er rigtigt som fremhævet af hr. Helge Nielsen, at det ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. 126 om midlertidig regulering af boligforholdene, er taget efter den svenske lovgivning; når man altså i Sverige har fundet det fornødent og ønskeligt, tror jeg også, at vi her i Danmark med sindsro kunne gennemføre en sådan ændring af lovgivningen.

Man har sagt, at det bl. a. går ud over de mennesker, som har oprykningens ret i den enkelte ejendom, at det kan forhindre, at udsanerede kommer til at rokere. Jeg kan ikke se, at disse indvendinger er særlig relevante. Jeg tror, det vil være det eneste rigtige at gennemføre en bytteret.

Sluttelig er der lov om leje. Den væsentligste ændring her, en ændring, som vi ikke kan tilslutte os, er den, at man nu vil kunne overvælte gårdrydningsudgifterne på lejerne. Efter at et flertal af udvalget tillige foreslår, at vedligeholdelses- og renholdelsesudgifter på de ryddede arealer også skal kunne væltes

over på lejerne, finder vi ikke at kunne medvirke til denne paragrafs gennemførelse.

Vi finder det uanstændigt, at de mennesker, der har lidt afsavn på grund af elendige boliger og levet i et elendigt og dårligt boligmiljø, skal straffes med nye huslejestigninger; de har så sandelig været straffet længe nok i forvejen med de utålelige forhold, som de har måttet leve under. Jeg synes, at de har krav på en rimelig erstattung og i hvert tilfælde ikke forøgede udgifter. Derfor foreslår vi denne bestemmelse i lejeloven ophævet.

Hermed har jeg redegjort for en del af socialistisk folkepartis synspunkter i forbindelse med de 6 lovforslag, og jeg skal anbefale dem med de af os stillede ændringsforslag.

Jeg vil give fru Else-Merete Ross ret i, at der endnu forestår mange opgaver at løse i forbindelse med boliglovgivningen. En forbedring af boligsikringen er meget påkrævet og ligeledes en behandling af det spørgsmål, som man stadig væk fra boligudvalgets side ikke har gjort noget endeligt ved, nemlig indførelse af lejerdemokrati. Såvel i den sociale boligmasse som i den private finder jeg at beboerdemokrati snarest muligt bør gennemføres.

Med disse bemærkninger skal jeg som sagt anbefale lovforslagene med de af os og af socialdemokratiet stillede ændringsforslag; i øvrigt har vi jo ikke særlig mange indvendinger at gøre til de tre første lovforslag.

Sigsgaard: Ved første behandling var jeg ikke særlig begejstret for de tre boligforslag, der ikke vedrører saneringen, og dem skal jeg omtale først. Der er jo heldigvis sket visse forbedringer af dem under udvalgsbehandlingen.

Socialdemokratiet og SF foreslår, som det er nævnt, at rammen for det almenyttige byggeri gradvis udvides til 18.000 pr. år, og det forslag kan vi selvfølgelig helt ud støtte, men jeg undrer mig unægtelig stadig væk over, at der overhovedet skal være en